

mandsansættelsen anvendt, hvor staten havde et varigt behov for arbejdskraften og overenskomstansættelse anvendt ved mere løse ansættelser. Denne opdeling er gennem tiderne løst, således at overenskomstansættelse i højere grad også anvendes ved arbejdsopgaver af varig karakter. Medbestemmende for denne udvikling har været, at tjenestemandssystemets manglende evne i 1960'erne til at tilpasse sig den almindelige samfundsmæssige udvikling nødvendiggjorde, at en række personalegrupper, først og fremmest akademikere og visse teknikere, ansattes i henhold til kollektive overens-

komster, der muliggjorde ydelse af rekrutteringsdygtige lønninger.

To hovedsynspunkter er dog fortsat fremherskende. Tjenestemandsansættelse kan alene finde anvendelse, hvis der er sikkerhed for varig beskæftigelse, og tjenestemandsansættelse anvendes fortrinsvis på områder, der skønnes at være af en sådan samfundsvigtig karakter, at det ikke er fundet acceptabelt at ansætte personale med konfliktret.

For så vidt angår baggrunden for ansættelse på tjenestemandslignende vilkår henvises til svaret på spørgsmål 1.